

Werner Mücher

De rivier uit het heiligdom

Ezechiël 47:1-12

De tempelbeek en het altaar

Nadat we ons met de tempel en de offerdienst in het Vrederijk hebben beziggehouden, willen we ons richten op een bijzonderheid, namelijk de rivier die uit de tempel zal ontspringen. De beschrijving daarvan vinden we in Ezechiël 47:1-12. Plotseling staat hier in vers 1: 'Hij bracht mij'. Wie is deze 'Hij'? Het had een engel kunnen zijn, maar ik twijfel er niet aan dat het Christus Zelf is, zoals uit de beschrijving in Ezechiël 40:3 kan worden afgeleid (vgl. Dan. 10:5-6; Openb. 1:15). Christus maakte Ezechiël bekend met Zijn gedachten over de toekomst. Wie is een leraar als Hij? Wie kan mensen zo in de waarheid van God invoeren als Hij? Toen de Heere Jezus Zich bij de twee discipelen op de weg naar Emmaüs voegde en Hij hun verstand opende voor de Schriften, werden hun harten brandend. Kort daarvoor waren ze terneergeslagen (Luk. 24:13-55).

Ezechiël ziet hoe aan de ingang van de tempel een waterbeek uit het heiligdom komt, uit de onmiddellijke tegenwoordigheid van God. De beek vloeit langs de zuidzijde van het brandofferaltaar. Daar willen we een ogenblik bij stilstaan. Het altaar is een beeld van het kruis waaraan Christus heeft geleden. Op het altaar van de nieuwe tempel zullen vooral brandoffers en ook delen van andere offers worden geofferd. Ze zullen tot een aangename geur voor God zijn. Het brandoffer verwijst naar de volledige overgave voor God van Christus in de kruisdood. Het eerste motief van Christus om Mens te worden en het werk te volbrengen, bestond uit

het doen van de wil van God. Alle zegen voor de vernieuwde aarde in het Vrederijk komt voort uit het werk van Christus. Daaraan herinnert de loop van de beek, die uit het heiligdom komt en voorbij het brandofferaltaar stroomt.

De profeet wordt door de noorderpoort uit de voorhof geleid (vs. 2). De poort naar het oosten is normaal gesloten (vgl. Ezech. 44:1–3). Over het water staat geschreven dat het *borrelde*; het gaat dus om een kleine beek in eerste instantie. Hij stroomt voorbij de buitenste voorhof en vloeit in de richting van de poort verder naar het oosten. De beek wordt steeds groter (vs. 3–5), zonder dat er sprake van is dat andere beken op deze beek aansluiten waardoor het water toeneemt. Dat is een volgend wonder. *We zien daarin een beeld van de steeds toenemende genade en zegen, die gedurende het Vrederijk geen einde kent.* Dit is de tijd waarin God de aarde en haar bewoners een nooit tevoren gekende mate van zegen doet toestromen.

Vroeger al wilde God vanuit de hof van Eden de hele aarde zegenen. In Genesis 2 vinden we de rivier die uit de hof van Eden kwam en zich in vier stromen splitste om de hele aarde te bevoeien; hij stroomde in de vier windrichtingen. De Heere heeft een meetsnoer in Zijn hand. Elke 1000 el (525 m) gaat Ezechiël in het water. Elke keer is het dieper, totdat hij er niet meer in kan staan. Zo onbegrijpelijk groot is ook de genade van God en Zijn zegen. De rivier van Zijn zegen neemt constant toe, zodat wij uiteindelijk daarin *ondergedompeld* worden.

De zegenstroom als tijdspad

In de Bijbel worden lengtematen soms ook als tijdseenheden gebruikt. Zo wordt de schaduw van een zonnewijzer in handbreedten gemeten (zie Ps. 39:5-6). We kunnen bij de vierduizend el van de tempelbeek dan ook denken aan de vierduizend jaar vanaf de schepping tot aan de komst van Christus, nu tweeduizend jaar geleden.

God heeft Zichzelf in de millennia vóór het kruis steeds meer geopenbaard. We denken aan de volgende tijdvakken:

- a. de tijd voor de zondvloed;
- b. de tijd van Abraham en de aartsvaders;
- c. Gods weg met het volk vanaf Mozes; en
- d. het herstel na de ballingschap.

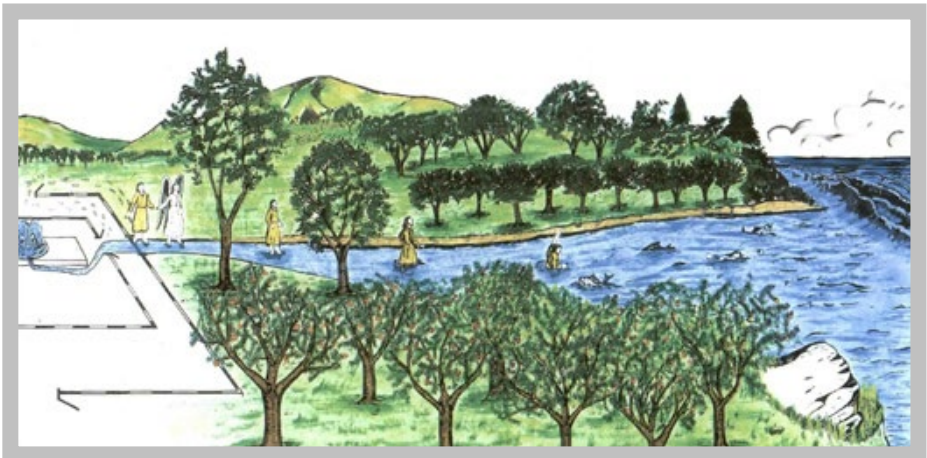
Maar toen de Zoon van God Mens werd en de volheid van de tijd aanbrak (Gal. 4:4), was de stroom van de genade zo diep dat men niet meer daarin kon staan: 'Uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en wel genade op genade' (Joh 1:16-17).

Persoonlijke groei

Dan is er ook nog de persoonlijke toepassing van dit gedeelte (Ezech. 47:3-5):

- **Water tot aan de enkels:** de enkels hebben betrekking op onze *wandel*. God wil ons alle genade met betrekking tot onze wandel geven (Ef. 2:1-3; 8-10).
- **Water tot aan de knieën:** Wanneer iemand op zijn knieën gaat, legt hij alles in het gebed voor God neer en brengt Hem *aanbidding* (Ef. 3:14vv.). De Heere Jezus knielde in de hof van Gethsémané neer om te bidden (Luk. 22:41).
- **Water tot aan de heupen:** Wanneer iemand zich klaar maakte om te gaan werken, trok hij zijn kleren op en bond ze met een gordel om de heupen. Uit de aanbidding komt de *dienst* voor God en Zijn volk voort (Ef. 4:10-16).
- **Water om in te zwemmen:** Nu bevindt de gelovige zich volledig in de stroom van de genade (Joh. 1:16).

Was Ezechiël zo door de steeds dieper wordende stroom in beslag genomen dat hij niet zag wat er rechts en links om hem heen was? Daarom wordt hem gevraagd of hij iets gezien heeft (vs. 6-7). Hoeveel dingen kunnen we in ons leven niet over het hoofd zien! Wanneer nemen we de tijd om alle wonderen van God om ons heen

aandachtig te bekijken? Ezechiël werd teruggevoerd in de tijd. Ook voor ons is het goed telkens terug te zien op de wegen waarop de Heere ons geleid heeft. Wij zijn vergeetachtig wanneer het gaat om de herinnering aan de goedertierenheden die God al in ons leven heeft bewezen. We zullen ervan versteld staan als we Gods weldaden meer telden.

De stroom brengt leven

De rivier vervolgt zijn loop in oostelijke richting (vs. 8), dat is de omgeving noordelijk van de Dode Zee (dus de Jordaanvlakte), stroomt dan in de Jordaan en komt ten slotte in de Dode Zee. Het zoute, onvruchtbare water van de Dode Zee wordt door de rivier gezond gemaakt. Dat komt overeen met Joël 3:18, waar staat: 'En alle waterstromen van Juda zullen overlopen van water. Een bron zal uit het huis van de HEERE ontspringen, die het dal van Sittim zal bevochtigen'. Het dal van Sittim is het onvruchtbare Jordaan dal, noordelijk van de Dode Zee. Dat is een volgend indrukwekkend wonder, dat God in verbinding met deze rivier bewerken zal.

Een dubbele beek

De beek uit het heiligdom wordt in sommige handschriften zonder nadere verklaring de 'dubbele beek' genoemd (Ezech. 47:9). De Statenvertaling spreekt over 'twee beken', de HSV over 'beide beken'. We zullen in dit boek tevergeefs naar de verklaring hiervan zoeken. Dat komt doordat de zegen voor de *volken* niet het onderwerp van de profetie van Ezechiël is. Zacharia schrijft wel over het herstel van Jeruzalem en de zegen voor de volken, en hij verklaart wat de dubbele beek betekent: 'Er zal levend water vanuit Jeruzalem stromen, de ene helft ervan naar de zee in het oosten en de andere helft ervan naar de zee in het westen' (Zach. 14:8). Dit zijn resp. de Dode Zee en de Middellandse Zee (vgl. Joël 2:20). De tempelbeek zal zich dus verdelen, voordat hij in oostelijke richting stroomt. De ene helft verandert van richting en stroomt in westelijke richting naar de Middellandse Zee, die met alle oceanen verbonden is. God zal in het Vredrijk niet alleen Zijn volk Israël rijkelijk zegenen, maar ook alle volken van de aarde.

Leven in de dood

De beek brengt nieuw leven in de Dode Zee. Er zullen in de Dode Zee vissen zijn en dat niet alleen in grote aantallen, maar ook in een rijke variatie van soorten. Op dit

moment is de Dode Zee door het hoge zoutgehalte van 26-32% niet levensvatbaar. Er zal dan echter vis worden gevangen in de Dode Zee. Twee vissersplaatsen aan de westzijde van de zee worden hier genoemd: Engedi en En-Eglaim (Ezech. 47:10). Dat betekent dat er in het Vrederijk ook aan visserij wordt gedaan. Geestelijk toegepast wil dit zeggen dat er een ononderbroken verkondiging van het evangelie van het Koninkrijk zal zijn, waardoor steeds opnieuw mensen tot levend geloof in God komen. God zal in deze duizend jaar een rijke oogst binnenhalen en voor Zichzelf tijdens het Vrederijk een grote menigte bijeenbrengen.

Maar er zullen in het Vrederijk ook herinneringen aan de gevolgen van de zonde zijn, omdat de moerassen en poelen niet gezond worden (Ezech. 47:11). Deze gebieden zullen niet onder de zegenrijke invloed van de beek vallen. Er zal ook een gebied van de duisternis en van de nacht zijn, waarin de dieren van het woud zich ophouden: bij zonsondergang trekken ze zich terug en gaan naar hun holen (Ps. 104:20, 22). Net zoals er dieren zijn die het licht schuwen, zullen er in het Vrederijk mensen zijn die zich uiterlijk aan de heerschappij van Christus onderwerpen, maar niet met hun hele hart. Wanneer aan het einde van het Vrederijk de satan, die duizend jaar lang gebonden was, weer wordt losgelaten, zal hij deze mensen voor de laatste keer verleiden. Zij zullen dan openlijk tegen God in opstand komen en Jeruzalem omsingelen (Openb. 20:7-10).

Vrucht dragen

Aan de oever van de rivier staan veel bomen (Ezech. 47:12). Maand na maand dragen de diverse soorten bomen rijpe vruchten. Zeker zal aan het eten van deze vruchten een speciale zegen verbonden zijn, zoals dat ook Gods bedoeling was in de hof van Eden, in het bijzonder met de boom van het leven. Er zal in het Beloofde Land een gelijkmatig klimaat zijn, zodat gedurende het hele jaar vruchten worden geoogst.

Bovendien dient het loof van de bomen tot geneesmiddel. Het is niet uitgesloten dat er op die manier medicijnen tegen allerlei ziekten gemaakt worden, zodat in het Vrederijk iedereen weer gezond kan worden (vgl. Ps. 103:3). Wat voor een zegen is er toch verbonden aan deze beek, die uit het heiligdom voortkomt!
